

Andakt på Årsmötet för hela människan 2026 04 22

Psalm 730 Må din väg gå dig till mötes

Bibelläsning – Psalm 23

Herren är min herde,	din käpp och din stav gör mig trygg.
ingenting skall fattas mig.	Du dukar ett bord för mig
Han för mig i vall på gröna ängar,	i mina fienders åsyn,
han låter mig vila vid lugna vatten.	du smörjer mitt huvud med olja
Han ger mig ny kraft	och fyller min bägare till brädden.
och leder mig på rätta vägar,	Din godhet och nåd skall följa mig
sitt namn till ära.	varje dag i mitt liv,
Inte ens i den mörkaste dal	och Herrens hus skall vara mitt hem
fruktar jag något ont,	så länge jag lever.
ty du är med mig,	

Kvällsreflektion

Under de senaste veckorna har två företeelser trätt fram i Sverige. Den första är diskussionen om vilka ord som vi använder i Sverige och vad de betyder. Det hör nog ihop med att det var alldeles nyligen som Högskoleprovet, med just svenska ord, som ett moment, gjordes på många platser i Sverige.

Den andra saken är alla dessa valbarometrar som man kan göra digitalt. Det är ett enkelt sätt att ta reda på vad man står politiskt nu när det är valår, men det är också ett sätt att utmana sig själv – för det är ju inte alltid så säkert att man är insatt i vad de olika partierna tycker i enskilda sakfrågor eller vilka de vill samverka med.

Två kända svenska, profilerade politiker, nämligen Björn Rosengren och Carl Bildt, gjorde inför publik en digital valbarometer för några år sedan – och ingen av dem hamnade i det parti de representerade! Det är rätt intressant, och om man hade gjort, inte en valbarometer, utan en livsbarometer på sig själv, var hade man då hamnat?

När jag säger livsbarometer tänker jag på den vackra Psaltarpsalmen vi har med oss sedan i söndags, Den gode herdens söndag. Skulle vi bejaka alla de påståenden som faktiskt görs i den, om vi gjorde om den till en livsbarometer, för att ta reda på våra övertygelser och karaktärer.

Vi kan väl pröva med fem frågor hämtade från Psaltaren 23. Håll reda på era ja- respektive nej-svar genom att räkna på fingrarna.

1. Förtröstar du så på Gud att du kan säga att inget fattas dig, har du en tilltro till att någon leder dig?
2. Känner du och kan du berätta om livet som en vandring i vall på gröna ängar och att du får vila vid lugna vatten när du verkligen längtar efter det?
3. Upplever du att du får ny kraft när du behöver det – och att du leds på rätta vägar?
4. Att du inte ens i den mörkaste dal är rädd för något?
5. Kan du känna glädjen att din livsbägare fylls över brädden och att tillvaron är god mot dig?

Du har säkert många JA-svar på en sådan här livsbarometer.

Den väsentliga frågeställningen är hur vi i handling förhåller oss till människor som har alltför många Nej-svar.

- Hur vi förhåller oss till dom av oss som inte förtröstar,
- som fattas väldigt mycket,
- som inte känner av någon grön äng,
- och aldrig får komma till vila vid lugna vatten,
- och som inte får någon kraft och bara förleds,
- och vars bägare bara är fyllda av rädsla.

Hur får vi hjälp när dom är vi, och vi tillsammans behöver bli hela människor, trygga och får smaka av lyckan? Jo, just så, nämligen tillsammans, i gemenskap, med öppenhet och i omtanke.

För, vi står kvar.

Bön

Gud, som haver barnen kär,
se till mig som liten är.

Vart jag mig i världen vänder
står min lycka i Guds händer.

Lyckan kommer, lyckan går,
du förbliver, Fader vår.

Amen